

for Finansudvalget at behandle et saa vidtløftigt Altskytke som Finansloven, og for saa vidt har jeg ogsaa været enig med alle de øvrige Udvalgsmedlemmer om det uanstelige i at faa denne Sag afgjort ved en særlig Lønningslov. Jeg maa maasse ogsaa tillade mig at minde om, at mine Meningshæller og jeg til anden Behandling af denne Sag havde stillet Vædringsforslag. De bleve imidlertid forkastede, og vi have da ikke ment det rigtigt at opstille Vædringsforslag til tredje Behandling, ja vi have endogsaa ment, at det var unyttigt. Naar vi nu ere komne ind i en ny politisk Tilstand, og der fra alle Sider tales om Besparselser, kan jeg selvfølgelig kun være glad ved at høre Udtalelser om Besparselser; men jeg vil konstatere, at det, man her gør, er ikke fuldtud noget i Retning af Besparselser, men lige det modsatte. Jeg skal kun nævne et eneste Punkt for ikke at trække Tiden langt ud. Det, man her gør, og som jeg mener, bør konstateres, er, at ved en af de højeste Lønningsstatser paa dette Forslag, den næsthøjeste, gaar man betydelig over, hvad Regeringen har foreslaaet; man gaar i det mindste 400 Kr. over, hvad Regeringen har ønsket ved sit Forslag. Dette har jeg fundet mig foranlediget til at udtale her ved Lovforslagets tredje Behandling, og skønt jeg nu ikke mener at kunne forhindre Lovforslagets Vedtagelse og heller ikke vil modsætte mig dette, har jeg dog ment det rigtigt alligevel at fremkomme med dette.

Ordføreren (Blom): Jeg havde ikke tænkt mig, at vi her i Dag skulde komme ind paa at gentage en Diskussion om Besparselser ved denne Lønningslov eller hvorvidt vi, som det ærede Medlem (A. Thomsen) udtalte, ere gaaede for højt; her foreligger jo ingen Vædringsforslag; det er kun Loven i dens Helhed og dens Paragraffer, der ere til Behandling; og jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme saaledes, som vi gjorde ved anden Behandling. Men naar det ærede Medlem udtalte sig om, at vi havde givet den højeste Embedsmænd mere, end Regeringen havde foreslaaet, er det slet ikke Tilfældet. Regeringen havde foreslaaet, at Fyrdirektøren skal begynde med 4,000 Kr. om Aaret, og saa skulde han have 1,000 Kroners Tillæg hvert 5te Aar stigende til 7,000 Kr., saaledes, at han efter 15 Aars Forløb naaede op til 7,000 Kr. Vi foreslaa, at han skal have den Begyndelsesløn, som han har og alligevel vil faa, fordi vi have en Paragraf, som siger, at Medsættelser skulle udjævnes ved personlige Tillæg; men først efter 20 Aars

Forløb naar han op til 6,000 Kr., hvorimod han efter Regeringens Forslag vilde opnaa 7,000 Kr. efter 15 Aars Forløb. Han kan altsaa ikke faa mere end 6,000 Kr. efter vort Forslag, saa det kalder jeg ikke at give ham mere, end Regeringen har foreslaaet. (S. E. Christensen: Det var ikke ham, der var Tale om, det er den næsthøjeste Lønne). . . Ja, saa burde De vist have sagt de to næsthøjeste; thi dem have vi givet et Tillæg af 400 Kr. hver, til Gengæld fordi vi strøg 3 ny Embedsmænd, til hvilke der var forlangt til den ene 2,800 Kr. og til de to andre 2,100 Kr. foruden Alderstilleg hvert 5te Aar. Men naar man saaledes stryger 3 Embedsmænd, kan det ikke siges, at man giver mere, end Regeringen ønsker, fordi man forhøjer de to Mænds Løn, der skulle tage de andres Arbejde op. Jeg troede ikke, det var nødvendigt at komme saa grundigt ind paa det ved tredje Behandling som ved anden Behandling, særligt naar der ikke foreligger Vædringsforslag. Jeg kan ikke se rettere end, at vi have sparet, hvor vi finde det forsvarligt at spare, og at vi have givet et Tillæg til de lavest Lønnede, der have det største Arbejde. Dem give vi et lille Tillæg begrundet paa, at vi spare ved at stryge 3 ny Embedsmænd. Jeg anbefaler derfor at vedtage Forslaget usorandret. Denne Diskussion forekommer mig lidt mærkelig, da der ingen Vædringsforslag er, og da der ikke er andet at stemme om end for eller imod Loven, som den foreligger som vedtaget ved anden Behandling.

A. Thomsen: Jeg anerkender selvfølgelig den Bestræbelse, der gaar ud paa at affasse unyttige Embedsmænd, som godt kunne undværes, og jeg er tilbøjelig til at mene, at den mest berettigede Klage over de Lønningslove, som man har haft for tidligere, er den, at man har skabt en hel Del Embedsmænd, der slet ikke ere nødvendige, og jeg mener ogsaa — det er mit Syn paa denne Sag — at det er det, der er mest Grund til at bebrejde de Mænd, som have lavet de foregaaende Lønningslove. Men der er en anden Bebrejdelse, jeg mener ogsaa bør rettes, og det er den, at man er gaaet til forhøjede Lønninger, og naar det er blevet sagt af den ærede Ordfører, at man alligevel har vundet Besparselser over for Regeringsforslaget, saa siger jeg: Ja, det er ganske rigtigt, men disse Besparselser fremkomme jo derved, at man har strøget de Embedsmænd, som kunne undværes, og som Ministeren altsaa har indrømmet, kunde undværes, men det skal man ikke komme